

ŽENSKÁ HLÍDKA

Poradatelka M. Bursková

NAD KOLÉBKOU.

Bedřich Dusek.

Narodil se chudé dítě, nikdo o ně nebdá... Heďte, proč je v prvním kroku na svět stihne kletba?

Či to vinou, že to dítě od jiných se liší? Proč ten jeho bolný nátek nikdo neustíží?

Či to vinou, že to dítě zmrázá zimou, hladem? Heďte, proč již do kolébky lidskou bídu kladem?

Ubohá vje nemluhata, kvitka tvrdých strání, jak mne často vaše bída až do srdce raní!

POVEŠTNÝ EVANGELISTA "BILLY SUNDAY".

Omaha právě hostí ve svém středu všeobecně známého evangelického řečníka, "Billy Sunday-e", k vůli němuž byl postaven dřevěný stan ve středu města — zvaný "Tabernacla" — jenž pojme 10.000 osob. Jest to tažená církevní a účelem hnutí tohoto má býti náprava morální, které jest vskutku velice nutná třeba a to mezi všemi vrstvami lidu a zvláště mezi mládeží.

Neměla jsem tu příležitost dosud osobně poslechnouti p. Sunday-e, jen co čtu jeho kázání v denním časopise Bee a dle nich seznávám, že se nesnaží vyhládnět čerta jen z osob a obyčejných smrtelníků, ale i kazatele, vůdce lidu odsuzuje, že nepracují v pravém směru v kostelích, že se neřídí dle Kristovy nauky, že nevyhánějí čerta z lidu, ba ani sami ze sebe. Právil k nim: Co jest to platno vábíti velké zástupy lidu do kostelů, když ani z jednoho čerta nejvyženete. — V této poznámce jest zahrnuto velmi mnoho.

Minulý čtvrtek večer kázal na přednáš. "Právě krásy domácího života: Sladký domov". Jen zběžně podám malé úryvky z řeči jeho, jež začíná takto: Místo, ve kterém se skupí nejvíce sladkých společenství a drahocenných vzpomínek na celém světě — jest domov. Čím dle žiji, čím více navštěvuji a pozoruji postup a pád, jak na zemi tak na moři, radosti i žalosti, úspěch i zklamání, jak mužů tak i žen, tím důkladněji známám fakta, že největšího štěstí zařízení amerického lidu dnes jest domov, a každý domov měl by býti středem všech povznášejících snah ku pozvednutí; a každý domov by měl být hluk ku všemu, co zneuctívá a poskvrňuje.

Ne jen pokoj a štěstí jest střediskem domova, ale i morálka a zbožnost současně. Domníváme se, že poklesky většinou mužů i žen, mohou býti stopovány do nedostatečné výchovy v domově. Původ tudíž: což jest velkou otázkou ku zodpovězení v jedné přednášce, však o té promluvíme později.

Jedna desatina jich ztratila rodiče, polovinu jich ztratila buď otec, neb matka, a 65 procent jich je z domácnosti, kde rodiče byli rozvedeni.

Zmařený domov a zmařený život kráčí ruku v ruce, neboť jsou nerozlučitelně spojení.

Ženy jsou frivolní a mařivé, a cudnost jest házena do větru: ečnost a nábožnost, jež jsou přitažlivé a chvalitebné u žen, jsou často zneuctívány těmi, již mají pochopné charakteru a často obrátí jejich domovy v třetí třídu herny a chlastárny.

Haví se dona komediemi a holdují karbanu a chlastu. Průměrná žena vyšší společnosti zná jména různých vín lepě, nežli klassickou literaturu a slovo Boží.

Mezi jiným praví, že špatný příznakem doby je kletba zahálení matky.

Mnohá žena nespřaví nikdy punocho, aniž on jiného šije, a však dovede nositi svoje tělo a když jde do zábavy, jde obyčejně jen do oper a k modistce, na tlesky a na hru v karty.

Ale nikdy nespřaví se navštíviti, neb pomoci chudým.

Mnohá žena sandedává domovy, že ta pravda, že více. Mnoho žen je absolutně slytečných. Nejsvětějšíjm tvorem na světě je žena, která nedá o nic jiného, než o vyšší společnost, frappe a pěkud

šaty. Já vám povím, co schází vám matkám. Vy zanedbáváte svůj domov, pro spolek, klub a vaše literární zábavy a vaše společenské návštěvy.

Měly byste býti intelektuálními společníci svých dětí, na místě nechtání jich k pohlední saloonům; měly byste více času trávit se svými dětmi.

Učení školní a kollejni brzy vymizí z paměti chlapečků a dívek, a však co se byli naučili v kolonou vašich, s nimi setrvá, když již všechno jiné bylo zmizelo.

Zmínil se i o rozhovorech v domácnosti a to o rozhovorech v pravém směru a sice laskavé a zábavné. Vskak v mnohých domovech těchto nestává. V mnohých domovech postrádá se úspěšnosti a laskavosti, aniž jeví se při odchodu dítěte do školy, ani při jeho návratu se mu nedostane uvítání.

Takováto výchova oddaluje děti od domácího krbu a mnohdy zkáza následuje v zápětí.

Přednášky tohoto evangelisty se asi nezamlouvají té vyšší americké společnosti, až dosud bylo směřem ku povznášení tak zvaných dělné třídy a tepání aristokratických církví.

VDANÉ ŽENY V "SOKOLE".

Dr. K. Heller.

Lékařští odborníci již mnohokrát prokázali, že systematické tělocvik prospívá nejen mužům, ale i ženám a postupem doby podarilo se i zmírniti představy a oslabiti námitky, uváděné proti vstupu žen do spolků tělocvičných. Aspoň pokud se týká žen — svobodných. A ženy vdané? Ty stále odkazují přítomná doba jen do kuchyně neb do salonů, takže v tělocvičných sokolských třídách jen výjímku, nevhodnou a obdivuhodnou.

Divný, převrácený svět. U mužů nečiní se rozdílu mezi svobodným a ženatým, všichni pracují stejně a společně, ale u žen — hrůza hrůzou — jak málo jest příkladů, aby žena vdaná sprátelela a sblížila se se svobodnou! Ženy vdané jen s vřehu shlížejí na svobodné, podceňují práci jejich a dovedou mnohemvíše kázati neb posuzovati, málokdy však i poraditi nebo spolupracovati. Utvořily zvláštní kastu a samy postavily vysokou hradbu předstůdků mezi sebou a ženami svobodnými. Nejen ve společnosti, ale i v životě spolkevem a v své řadě sokolském. Vdané ženy — jako evičenky neb členky Sokola jsou a zůstanou výjímku. Ne že by se jim bránilo neb překázelo, ale že samy nechtějí.

A největší odpor kladou ženy vrstev středních a lidových, již nekrutěji dovedou odsouditi každý tělocvik, každý pohyb tělesný i každý praktický demokraticism.

V sokolských jednotách evičí přes 10.000 žen a mezi nimi sotva nějaké sto vdaných. Všechny říkají si sestry a tvoří pevný kruh oddaných přítelkyň. Jak osvěží by tento svazek, kdyby k němu přistoupily i ženy zkušené, pracovitě a života znalé!

Ovšem jen ženy takové, jež pochopily sokolské sesterství, nečiní rozdílu mezi "milostivou paní" a její švadlenou, mezi dělnicí z továrny a "chotí" advokátovou. Vskak by jinak nesnášelo, naopak povýšilo takovou ženu úřednickovu, kdyby sestoupila a falešného stolec povýšenosti společenské a sama přiblížila se k dělnici, švadleně neb obohatí pomocnici. Manžel její, je-li Sokolem dobrým, dávno již odvrhl tyto společenské přehrady, stýká se i bratrsky obcuje se službou a nádeníkem jako člověkem sobě rovným, jako s bratrem, toliko ona, žena demokrata, zůstává stále jen — mlstostpaní, ba mnohdy dovede se i vysmáti "zvráčenostem" svého manžela. Jaký tu rozpor, jaká nedůslednost, společenská i rodinná, způsobná jediné tím, že vdané ženy nepřeházejí do styku se členkami ženských odborů, že nepřistupují za členy jednot sokolských a že nevídí — ze zásady.

Dovedou hráti celé dny tenis, vykonávají alpské tury, jezdí a cestují na kole, ba vrhají se i na systém Muellerův, ale tělocvičnám se — vyhýbají. Snad proto, že

tam není mužů, že se tam nehovoří o toiletách, o domácnosti, o služkách, o zábavách a pod.

Takové jsou poměry dcešní. Jeden časopis uveřejnil nedávno tento dopis matky 5 dětí:

Když před několika léty byl založen v naší obci spolek tělocvičný, zmínila jsem se v kruhu rodinném, že k němu přistoupím. Hrůza hrůzou! Matka od 5 dětí se sdruženými žilami, se záchvaty astmatickými — a evičí! Byla jsem odbyta, ale "tichá touha" mne již neopustila, ačkoli často již prosta chůze mne unavovala a nohy od stání v kuchyni otkály. Ale kdykoliv jsem se zmínila o tělocviku, pokaždé bylo mi zřetelně naznačeno, že matka 5 dětí má dosti pohybu doma při obstarávání domácnosti. Než nastal obrát. Muž, přesvědčiv se, že tělocvik dobře prospívá jedné ze známých dam, dovolil, abych vstoupila do spolku a začala evičit. Ba moje horlivost nakazila později mého manžela i švagra a od té doby jsme všichni tři horlivými evičenci. Uplynuly dva roky a cítím se nyní nekonečně lépe nežli dříve. Sdružení žil (městky) se úplně ztratilo a již po půl roce mohla jsem odložití doma na několik hodin vysoké šněrovací boty, které jsem jindy nosila po celý den a zaměnit je domácími střevičkami, a dnes již vůbec doma je neobouvám, aniž by mi nohy otkály.

Jindy nesnesla jsem nejnepatrnější chorobu a vždy velice trpěla. Dnes bolestí už zmizely anebo neprekážejí mi, abych nemohla evičiti. Astmatické záchvaty se již neobjevily, jen časem trpím krátkým dechem.

Poděsitelné výsledky zpozorovala jsem na svém těle. Mnohé tlusté ženy radují se, ztratily-li tolik a tolik liber na váze, já jsem však hrdo, že v prvních 6 měsících byla jsem 12 liber a od té doby zachovávám svoji "míru". Přírustek váhy jeví se hlavně ve svalstvu a v rozměrech prsních.

Tělocvik nelze doma účelně pěstovati. Ve společnosti jde vše lépe, zejména společná cvičení prostná, kroužeků kuželů při hudbě, cvičení na kružích v hupu, na bradlech, na žebříku, koni a pod. Já, pateronásobná matka, naučila jsem se i skákat i přes koně, třeba že s větší dávkou dobré vůle nežli elegancie. Zachová-li mi můj malou deersku, musí do evičení, aby se jednou stala zvížnou a silnou matkou, která dovede sama své děti utišiti, neboť tělocvik má právě největší cenu pro rozvoj hrdního koše...

Až potud dopis bodré ženy — evičenky. Snad dá podnět mnohým ženám k přemýšlení.

O POVOLÁNÍ ŠVADLEN.

Povolání švadlen považováno je u nás po většině za zaměstnání lehké, vyžadující málo sil, a proto volávají je matky pro své méně zdatné deerky, chtějí nehraniti do budoucnosti jejich zdraví. Jak myslí je tento názor a jak nepravdivá je taková volba, dokazuje příklad Dra. Sigmunda Merkla, uveřejněný v německém časopise pro veřejné zdravotnictví, jehož pisatel upozorňuje, jak neúčinné jsou zdravotní poměry krejčí a švadlen, a rozebírá některé příčiny tohoto zjevu, mezi nimiž na prvo místo klade právě tu okolnost, že se k řemeslu krejčovskému volí z příčin uvedených osobnosti tělesně slabé, nemající dosti síly vzdorovati různým zdravotním poruchám, jež povolání toto s sebou přináší. Uvádí, že švadleny chovají hlavně chudokrevnost, trpívají křečmi prstů, některými chorobami zaviněnými vdechováním prachu, zkrivením páteře, různými otravami a nákazami, náchylností k chorobám duševním, nemocemi ústrojí břišních a častým ochuravěním plie, zejména pak suchotinnými. Tyto stíhají švadleny nejčastěji. Dr. Benjaston zjistil, že na 1000 nemocných švadlen připadá 55 tuberkulosek, a na 1000 nemocných vyšvádek 50 tuberkulosek onemocnělých. Ze tuberkulosa mezi švadlenami je fakt, toho jsou především vinný špatné a příliš malé dílny, jež jsou často přepěpnými parami vyvymítými se při vaření a žehlení; nedostatečné větrání, příliš dlouhá pracovní doba, malá mada a zavinná tím nedostatečná výživa, špatné čistění dílny atd. Prach z vlněných a bavlněných látek dráždí kůži a působí dosti často vyrážky. Dr. Stern pozoroval u švadlen zvláštní puchýřky, které dle

způsobu, jakým se jevíly, považoval za nemoc z povolání. Různé zkriveniny, zejména páteře, souvisí s nesprávným držetím těla při práci. Porušení oběhu krve v dolní části těla, kterou zavijou sehnuté držetím těla ve spojení se zvykem dávatí nohy křížem, vede k oduhlosti těchto částí těla a k různým žaludečním i střevním chorobám. Nesprávné držetím těla při práci zavijou také jiné choroby. Zjevně zhoršují se pak nemoc srdce, neboť přítok i odtok krve je v krajně srdeční velice stížen.

Oční choroby hrají u švadlen rovněž velikou úlohu. Přílišné namáhání zraku, noční práce a špatné osvětlení vedou k přepínání očí a ku krátkozrakosti. Krátkozraká dělnice má užívají brýlí. Švadleny mají také často špatné zuby. Za příčinu toho považuje se špatný zvyk ukusovati nitě.

Při zhotovování oděvu z některých látek pozorují se též různá onemocnění. Tak na př. vznikají otravy arsenem u švadlen, které šily oděv ze zeleného tarlatanu. Některé látky hodvábné, připravované pomocí octanu olovnatého, zavijou otravy olovem.

Často vyskytne se též zvláštní epidermální částmi oděvu z osob infekční chorobou stížených, zejména u spalniček, spály, chřipky, dýchavky kašle, difterie, ane i u tuberkulosa a tyfu bylo to pozorováno.

Špatné zdravotní poměry mezi krejčími a švadlenami zavdaly podnět, že v Německu spolek krejčí podal říšské radě memorandum se žádostí, aby uzákoněny byly:

a) Zákaz dávatí práci domů "přes čas".
b) Nařízení, aby práce byla dělníkům i dělnicím vydávána přímo zaměstnavateli, bez prostřednictví t. zv. mistrů.

c) Aby dílny odděleny byly od bytů a minimum vzduchového prostoru na každou dělnici neb dělničku činil 15 krychl. m.

d) Nařízení přísného nedělního klidu, zkrácení pracovní doby, zejména u dělnic a mladých dělníků. Zákaz práce dětí.

e) Povinné pojišťování domácenských dělníků a dělnic.

f) Dodávky státní, zemské a obecní mějte za podmínek, že musí býti zhotoveny v místnostech všem hygienickým nařízením vyhovujících.

V závěrku radí pisatel článku, aby osoby choravé neb slabé nebyly k řemeslu krejčovskému připouštěny, čehož měly by si všimnouti zejména naše matky, které tak rády volí pro své slabé, nevyvinuté deerky povolání švadleny v domněle, že jest pro slabou dívkou nejprůmyslnějším a nejméně namáhavým zaměstnáním.

Tím, jež se již zmínilo povolání včenovaly, radí časté koupání, teplý, vydatný oběd, po němž třeba hodinu odpočívati, častý pohyb a pohyb na volném vzduchu, pilné větrání a čistění dílny, jež má býti náležitě světlá a ve večer patřičně osvětlena. V dílně třeba mítí umyvadlo a plovátko naplněné vodou.

Švadlena nemá při práci stále sedět, nýbrž chvillemi vstáti a protáhnouti se, aby zregulovala svůj oběh krve a své zažívání. Má též občas zhluboka vydechovati a chrániti tak své plíce před stálým nepřírodným stlačením a tím i před plněním chorobami.

Frances Otoupalíková, David City, Neb. — Ctěná poradatelko! Máš milé "Ženskou Hlídku", jakož i všichni členové obilného tohoto časopisu přijímáme nejraději každý můj pozdrav! Dnes máme po dešti, vlastně měla bych říci po bouři. Včera, dne 6. září, pršelo, mrakky ale se přehnalý a až zase kolem 10.30 hod. v noci přiválily se jiné hrozné mraky, provázené silným vichřem, takže byli jsme nuceni vše dale i nařofo uzavřiti. Některé hosté již spali, kdežto jiní ještě seděli v přijímacím pokoji a hovořem mezi sebou se bavili. V tom však zaduněla strašná rána a tak se mi zdálo, jakoby velký pokoj úřadovny byl plný ohně. Elektrická světla po celé budově názem ubáha a všichni byli toho samého náhledu, že hotel náležá se v plamen. Mně pak to připadalo, jako kdyby mi mrak v hlavě hořel. — Vše rázem umlko, když v tom dva s hosty celí polekaní přiběhli do té a z dělení vyprávěti, že byli s postelí prudkým otřesenem vyhození. Když pak poukud se vzpamatovali, vyběhli rychle ven a rozhlídli se, kde vlastně to hoří, ne-

měně venku ničeho neviděti; pouze shledali, že elektrické zařízení bylo zpřerušeno a leželo po zemi před úřadovnou i na verandě, tak že druhého dne neměli jsme jediné světlo v domě, kdežto já jsem musela celou noc hlavu lóbit. Nyňi venku opět panuje takové teplo, jakoby se zase chtělo něco podobného opakovat. — Co živa jsem, posud ničeho takového jsem neviděla a neslyšela. Po tom mocném úderu byli jsme jati domněnkou, že všichni jsme zabiti a také vzalo to delší chvíli, než jsme se opět vzpamatovali. Nu, jen když to tak ještě dopadlo! — Manželům Čulíkovým rozemohly se čtyři děti na zhoubný kašel, kteréžto nemocí podlehl dvouletý jejich synáček, jehož pohřeb včera se od- býval. — Druhé dítě posud jsou povážlivě nemocny. — V našem městě příliš rádí ten modrý kašel a každému postiženému to vezme tři a více týdnů, než nemocí té se zbaví. A tu si můžete pomyslit, jak ta matka v takovém případě zkouší. Matka vůbec nejvíce trpí, o čemž jsem sama přesvědčena, neboť při každém zakašlání dítěte, matkou to otrěse a zvláště jak těžce se loučím. Vždyť naše děti jsou nám nade vše nejmilejší a proto také matka na záchranu dítěte vše do nejspolešnějšího by obětována; ráda pomůže namože ale záchranu miláčka jest jí nemožné. Paní Čulíkové projevují tužbu svoji nejlíbší soustrastí! — Nám matkám osud takový jest již údělný a nemůžeme si tudíž nijak pomoci, jediné vše přijmout s tichou resignací! Musím vám též sdělit, že paní Marie Vopálková z Omahy byla návštěvou zde v David City a v Brainard. Před lety bývaly jsme spolu sousedky, na to ale se odstěhovala a zkusila farmářství, až konečně do Omahy se přesídlila. Neviděly jsme se asi 30 roků. Ano, člověk za 30 roku se značně pozmění a není tudíž divu, že jsem svoji bývalou sousedku paní Vopálkovou ani poznat nemohla. Tehdy, milá paní, bývala jste mladou, nyní ale za tu dobu ovšem jste také sestárla, tak že již stříbršedé kadeře hlavy vaší věnuji. Jak ten svět přece jen jest ošemetným a co vše z nás vytvořilo — všecka krása a půvaby zmizí, a niž bychom toho pozorovaly. Nesmírně byla jsem potěšena, že jsem se opět po dlouhých letech s paní Vopálkovou shledala a proto také návštěva její byla mně velice milou. — Paní Vopálková je též z Moravy, blízko Brna jako já a též v jednom roce jsme sem přijely. — Při této příležitosti sdělila jsem též paní Vopálkové, že ji rovněž navštívím, až opět do Omahy přijedu; jenom že jest mi velmi těžko odejít, ježto sama musím zde na vše dohlížet. Nerada bych někomu jinému něco svěřila, abych sama to vidět nemohla. Jest to tudíž těžkým mně z domova odejít.

Ctění přítelkyň! Již jest tomu hezky dávno, co jste nebyla zde v Omaze. Těšila by nás všechny za se vaše návštěva. Srdce mně vás zdraví. Poradatelka.

Od zpravodajky paní Růženy Jilkové, Lucas, Kans. — Vážená poradatelko! Byla jsem kritizována na pi. Sirokou, že jsem podala nepravdivou zprávu z Lucas, ačkoli co jsem psala, bylo pravdou. Následující postání na vysvětlenou: Moje sestra byla ve městě a mluvila se snaouch pl. Reedové a jak bývá obyčejem, tážala se též po zdraví paní Reedové a že má v úmyslu ji navštívit. Na to snaoha jí odpověděla, by tam nejezdila, že pi. Reedová jeha variti pro p. W. Kozla. To bylo v pondělí, kdy totiž ja obyčejně odesílám zprávy a slyšela tuto zprávu, vrátila jsem jí tehdy do svého dopisu. Po obdržení "Pokroku" pi. Siroká mně osobně zaslala urážlivý dopis a ve svém dopisu do "Pokroku" sdělila, že jsem nepsala pravdu. Po obdržení dopisu asi za týden byla jsem opět ve městě a tu jako náhodou potkala jsem 16-letou deersku paní Reedové, která potvrdila, že matka její varila pro pana W. Kozla. Z tohoto, milý čtenáři, senzáce, že zpráva byla pravdivou a jelikož to byla pouze zpráva, a nikoli postání, byla pouze zpráva, paní Siroká chtěla něco vyvrácti, o čem nebyla dostatečně informována. Opis dopisu pi. Sirokou mně zasláno, přikládám ku přečetení paní poradatelce, by sobě mohla sama úsudek učinit. Zdravím ctěnou red. a pi. poradatelku, jakož i milé čtenáře a doufám, že dopisovatelky se budou vždy držeti jen pouze pravdy, ježto paní poradatelka nemůže vždy vytušit, jaké poměry v té které krajině zavládají.

Poznámka pořadatelky! Teží mě velice každý dopis od každé dopisovatelky, avšak nerada vidím, když jedna na druhou vrhá jakékoliv podezření. Tím se nepoučujeme ani nepovznááme. Nesmí se žádná z vás cítit uraženou, když dopis není dostatečně uveřejněn, neboť se často stává, že jest třeba psát v rozdílení a trochu přeháleně a pak ovšem v listě vrhá docela jiné světlo. Ostatně podobné osobní záležitosti měly by se vyříditi doma, neboť na venku nemohou nikoho zajímat a spíše pohoršení působí.

UŽITEČNÉ POKYNY.

! Voda nič vzhled barevné o- buví, která stává se mnohdy nepotřebnou. Tu třeba obuv řádně čistiti, by dostalo se jí původní barvy a zbavená byla rozličných skvrn. Toho docílí se, když obuv třeme důkladně měkkým sukem nebo koží, až původní barva pronikne a obuví dostane se lesku.

! Skvrny s červené kůže odstraní se, když namočíme plátěný hadřík v nevařeném mléce a tím pak kůži důkladně třeme.

! Cheeme-li, by mouchy nesadaly na obrazové rámece, tož dáme vařit se tři neb čtyři cibule do pěníny vody a tou vodou pak mola štětíčkou potřeme rámy. Voda tato jim neublíží, a mouchy na rámy nesadnou.

! Cheeme-li, by mouchy nesadaly na obrazové rámece, tož dáme vařit se tři neb čtyři cibule do pěníny vody a tou vodou pak mola štětíčkou potřeme rámy. Voda tato jim neublíží, a mouchy na rámy nesadnou.

AFORISMY.

— Je-li srdce muže stisněno starostí, zmizí mlha, jakmile žena se objeví. — Gray.

— Laskavost u ženy, ne její krásný pohled, dovede si mě lásky. — Shakespeare.

— Af už svoji podobu jakkoli zahálíme, jest to žena, která stále nad námi vládnou. — Moore.

— Pamatuj, že žena je nejdokonalější, když jest nejvíce ženskou. — Gladstone.

— Kdo chce mítí dobré hosty, měl dobrou ženu. — Ben. Johnson.

— Pošetilec jest, kdo myslí, že násilím nebo zručností vůli ženy změní. — Sam. Tuke.

— Olej a voda — žena a tajnost — jsou nepřátelské. — Bulwer Lytton.

AFORISMY SOFIE PODLIPSKÉ.

Dva odpůrci mohou mítí každý pravdu ve svém pojmání věci nejvíce sobě odporující.

— V čem vězí jejich omyl, to jest, že toho nepopírají a že se nechtí v té pravdě setkávati.

Malé, vlastně malicherné je pouze to, co sebe za důležitější považuje než v skutku je. Proto je skromnost povinností.

Kdyby bylo jenom zvíře v člověku. Ale v každém jednotlivě jest tyran i otrok, ukrutník a mstítel za bezpráví a všechny stupně civilizaceho rozvoje. Uvědomte si toho má s těmi pudy všemi potýkati se, než ovládá svoje nitro.

Červená řepa nakládána.

Tento recept podává paní E. Vraspřová z Willow River, Minn., v "Česko-Americkém Venkově". Myslím, že i v tomto listě přijde našim hospodynám vhod. — Uvař červenou řepu oloupejí a polovici jí nakrájaj na koláčky a polovici ustrouhce. Přidej ustrouhance křenu dle potřeby, nakrájaj pár ualozných okurok na koláčky, vše dobře smleje, přidej trochu soli a křenu a vinného octa, dej to do lahvi a dobře uzavři.

Preclíky ke kávé.

Dej do mísy libru pěkud mouky, rozloh v ní čtyři luty čerstvého másla, přidej do ní dva kousky liovaných kvassie, v trochu smetaně rozmlehaných a dvěma lícemi mlátěho cukru, ustrouhanou křuru z půl citronu, trochu soli a sadleje to vlašnou smetanou, neb dobytej mlékem na tuhú těsto jako na buchtíčky. Vypracuj to dobře a nech skynout. Vydeje pak těsto na vát, moukou posypaj, nakrájaj z něho malé kousky, udělej preclíčky, polož je na plech máslom pomazaný, pomaj je rozkypáným vajcem, nech je opět skynout a upěj je do slatova.